

Valgt blev: *Fisker, N. P. Nielsen, Jørgensen, J. P. Jensen, Marinus Sørensen, Bjerring, Aksel Jensen, Jensen (Broby), Pinholt, Thorhauge, Vejen, Fibiger, Grathwohl, A. C. D. Petersen og Jens Jensen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af et Udvalg angaaende Forholdet mellem Staten og Folkekirken.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3695; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B: Sp. 569).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Borgbjerg): Et Flertal i Udvalget indstiller Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, et ret betydeligt Flertal, 10 Medlemmer af 15, altsaa de to Trediedele. Der er ikke stillet Ændringsforslag. Fra en enkelt Side i Udvalget havde man ønsket og stillede ogsaa i Udvalget Forslag om en Ændring, der gik ud paa i selve Loven at begrænse det kirkepolitiske Udvalgs Varighed, men derom kunde der ikke naas til Enighed, dels vel fordi det overhovedet kan være betænkeligt i en Lov at fastsætte en absolut Grænse for et saadant Arbejdes Varighed, men dels ogsaa fordi et saadant Ændringsforslag og dets Vedtagelse i dette høje Ting vilde medføre, at Sagen skulde tilbage til det andet høje Ting, hvad et Flertal fandt uheldigt. Ændringsforslaget blev trukket tilbage, idet hele Udvalget enedes om i Betænkningen at skrive disse Ord, som udtrykker Meningen og Forudsætningen indenfor alle Partier, at man ønsker, at dette kirkelige Udvalg maa fuldføre sit Arbejde saa hurtigt som muligt, og at man er enig om Ønskeligheden af, at dets Arbejde kun varer 1—2 Aar.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Vejen: Der er til det foreliggende Lovforslags anden Behandling ikke stillet noget Ændringsforslag. Ved Lovforslagets første Behandling bebudede den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Povlsen) at ville stille Ændringsforslag angaaende en Tidsbegrænsning af Udvalgets Arbejde. Vi fra

vor Side kunde med Sympati se paa, at der blev fastsat en Frist i saa Henseende, men da det fra Flertallets Side blev sagt, at man ikke vilde gaa med til nogen Ændring, fordi Sagen saa skulde til Landstinget igen, var der ingen Vej frem. Det radikale Venstres Ordfører tog Konsekvensen heraf og frafaldt at stille Ændringsforslag, men hele Udvalget enedes om at indføre i Betænkningen den fælles Udtalelse, som den ærede Ordfører (Borgbjerg) nævnte.

Med Hensyn til Udtalelsen i Betænkningen af det konservative Folkepartis Medlemmer angaaende Valget af de otte Medlemmer, der skal vælges af Rigsdagen, skal jeg sige, at dette jo nærmest er en Sag mellem de to Partier, der i Fællesskab har ført Sagen igennem i det høje Landsting og nu staar overfor at gennemføre den i dette høje Ting. Der er vist ingen Tvivl om, at Forudsætningen fra først af var, at de fire Partier hvert skulde vælge to Medlemmer. Naar det ene af Flertalspartierne, nemlig Socialdemokraterne, nu paa dette Punkt slaar kontra, bliver det dette Parti, der faar Ansvar for, at denne Forudsætning er bristet. Med Hensyn til Valget af de otte Medlemmer, der skal vælges af Rigsdagen, kan jeg sige, at naar Valget til sin Tid skal foregaa ifølge Regelen i Grundlovens § 45, er vi fra vor Side villige til en Forhandling om Fordelingen af Medlemmerne Partierne imellem.

Jeg vil ogsaa ved denne Lejlighed betone, at det er de to Flertalspartier, der har Ansvar for baade, at dette Kirkeudvalg i det hele nedsættes, og ikke mindst for den Uoverensstemmelse, der nu er angaaende Fordelingen af Medlemspladserne i Udvalget. Venstre har paa ethvert Tidspunkt af denne Sags Behandling sagt, at vi ikke kunde medvirke til Sagens Gennemførelse, og i Konsekvens heraf har Venstre ikke søgt at faa Lovforslaget ændret. Rigtigheden af vore gentagne Udtalelser om, at den dybe Modsætning, der i Almindelighed er mellem de to Partier, der her staar sammen, vil danne en uoverstigelig Hindring for et Samarbejde angaaende dybtgaaende Reformen i vor Folkekirkes Ordning, er allerede blevet godtgjort. Socialdemokraternes Stilling til Spørgsmaalet om Valg af Medlemmer til Udvalget er klar og ligetil; de vil benytte Magten her, som overalt, hvor de kan det. Det forundrer ikke mig, men det forundrer mig, at det konservative Folkeparti ikke endnu kender sin nye allierede. Det konservative Folkeparti staar i dette Spørgsmaal med bristende Forudsætninger og Forventninger i Henseende til deres Kamp-